

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 15344/2555

พนักงานอัยการจังหวัดนครปฐมโจทก์ นายพรชัย แซ่ตั้ง กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 190, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 67, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 97, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 100/1, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 138, ป.อ. มาตรา 140, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 289, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 376, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำพิพากษาของศาลชั้นต้นลงโทษจำเลยที่ 1 แต่ละกระทงรวมแล้วต้องเป็นโทษจำคุก 35 ปี 9 เดือน แต่พิมพ์โทษรวมจำคุกจำเลยที่ 1 ผิดพลาดเป็น 30 ปี 9 เดือน ศาลฎีกาเห็นควรแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 190 ประกอบมาตรา 215 และ 225

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 66, 67, 97, 100/1, 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80, 83, 91, 138, 140, 288, 289, 371, 376 นับโทษจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 3078/2546 ของศาลชั้นต้น และริบอาวุธปืน ชองบรรจุกระสุนปืน ปลอกกระสุนปืน ชองพกปืน เมทแอมเฟตามีน รถจักรยานยนต์ และกระเป๋าสะพายของกลาง จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพฐานมีอาวุธปืนและพาอาวุธปืน กับฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน กับรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ส่วนความผิดฐานอื่นให้การปฏิเสธ จำเลยที่ 2 ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง วรรคสาม (2), 66 วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 138 วรรคสอง, 140 วรรคสาม, 289 (2), 371 และ 376 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีอาวุธปืน จำคุก 1 ปี ฐานพาอาวุธปืนเป็น การกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ ซึ่ง เป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 6 เดือน ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 10 ปี และปรับ 800,000 บาท ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 10 ปี และปรับ 800,000 บาท ฐานต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงานในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยมีหรือใช้อาวุธปืน ฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่และฐาน ยิงปืนซึ่งใช้ดินระเบิดโดยใช้เหตุ เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ ลงโทษฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 289 (2) ประกอบมาตรา

80 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกตลอดชีวิต สำหรับความผิดฐานมีอาวุธปืน ฐานพาอาวุธปืน ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ส่วนความผิดฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงาน จำเลยที่ 1 ให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวน แม้ในชั้นพิจารณาจะให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 1 ก็ไม่นำสืบพยานหักล้างเป็นอย่างอื่น ทั้งยังเบิกความเป็นพยานให้แก่จำเลยที่ 2 ยอมรับว่าใช้อาวุธปืนยิงสืบทารวจโหดตรัยจริงเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา นับเป็นเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 (ที่ถูกประกอบมาตรา 53 ด้วย) เห็นควรลดโทษให้กึ่งหนึ่งเช่นกัน คงลงโทษฐานมีอาวุธปืน จำคุก 6 เดือน ฐานพาอาวุธปืน จำคุก 3 เดือน ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 5 ปี และปรับ 400,000 บาท ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 5 ปี และปรับ 400,000 บาท และฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงาน จำคุก 25 ปี รวมจำคุก 30 ปี 9 เดือน และปรับ 800,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 โดยให้กักขังเกินหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปีได้ นับโทษจำเลยที่ 1 ต่อจากโทษจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 3078/2546 ของศาลชั้นต้น รับอาวุธปืน ของบรรจกระสุนปืน ปลอกกระสุนปืน ของพกปืน เมทแอมเฟตามีน และกระเป๋าสะพายของกลาง ยกฟ้องจำเลยที่ 2 และให้คืนรถจักรยานยนต์ของกลางแก่เจ้าของ โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ 2 มีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคหนึ่ง วรรคสาม (2), 66 วรรคสอง ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 2 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 10 ปี และปรับ 800,000 บาท ฐานร่วมกันจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 10 ปี และปรับ 800,000 บาท รวมจำคุก 20 ปี และปรับ 1,600,000 บาท ค่าให้การในชั้นจับกุมและชั้นสอบสวนกับทางนำสืบของจำเลยที่ 2 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ลดโทษให้หนึ่งในสาม คงจำคุก 13 ปี 4 เดือน และปรับ 1,066,666.67 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 โดยให้กักขังเกินหนึ่งปีแต่ไม่เกินสองปี รับรถจักรยานยนต์ของกลาง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยที่ 2 ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นโดยโจทก์และจำเลยที่ 1 ไม่ได้อุทธรณ์โต้แย้งว่า จำเลยที่ 1 กระทำความผิดตามฟ้องทุกข้อหา ปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 มีว่า จำเลยที่ 2 ร่วมกับจำเลยที่ 1 กระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนหรือไม่ ข้อเท็จจริงตามที่คู่ความมิได้ฎีกาโต้แย้งรับฟังเป็นยุติว่า เจ้าพนักงานตำรวจวางแผนล่อซื้อเมทแอมเฟตามีนจากจำเลยที่ 1 โดยให้สายลับเป็นผู้ติดต่อ นัดหมายกับจำเลยที่ 1 ทางโทรศัพท์ จำเลยที่ 1 นัดส่งมอบเมทแอมเฟตามีนจำนวน 120 เม็ดให้แก่สายลับที่สะพานข้ามคลองชลประทานซึ่งเป็นที่เกิดเหตุคดีนี้ในเวลาประมาณ 1 นาฬิกาของวันเกิดเหตุและได้ความจากพยานโจทก์ปากดาบตำรวจสมโภชน์ว่า ที่เกิดเหตุมีดีมีแสงสว่างจากไฟฉายที่พยานกับพวคนำติดตัวไปด้วยเท่านั้น พฤติการณ์ในการกำหนดสถานที่และเวลาในการนัดหมายเช่นนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ 1 ใช้ความระมัดระวังในการลักลอบกระทำความผิด ทั้งความผิดฐานดังกล่าวเป็นเรื่องราวร้ายแรงมีโทษสูง ตามปกติของคนร้ายทั่วไปย่อมปกปิดการกระทำ

ของตนไม่ให้บุคคลภายนอกร่วมรู้เห็นการกระทำความผิดของตน การที่จำเลยที่ 2 ร่วมเดินทางไปกับจำเลยที่ 1 โดยเป็นคนขับรถจักรยานยนต์ให้จำเลยที่ 1 นั่งซ้อนท้ายไปจอดที่บริเวณที่เกิดเหตุและติดเครื่องยนต์รออยู่ในระหว่างที่จำเลยที่ 1 ลงจากรถเดินไปส่งมอบเมทแอมเฟตามีนและรับเงินจากสายลับเป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นว่าจำเลยที่ 2 ร่วมรู้เห็นโดยเป็นตัวการร่วมกระทำความผิดกับจำเลยที่ 1 ในความผิดฐานดังกล่าวด้วย ประกอบกับปรากฏตามบันทึกการจับกุมและบันทึกคำให้การขึ้นสอบสวนของจำเลยที่ 2 ระบุว่า จำเลยที่ 2 รับสารภาพในข้อหาร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ที่จำเลยที่ 2 เบิกความอ้างว่า เจ้าพนักงานตำรวจนำบันทึกการจับกุม และบันทึกคำให้การขึ้นสอบสวนมาให้ลงลายมือชื่อโดยไม่ได้อ่านข้อความให้ฟังและไม่ให้จำเลยที่ 2 อ่านข้อความโดยบอกแต่เพียงว่า หากลงลายมือชื่อในเอกสารแล้วจะปล่อยตัวจำเลยที่ 2 ไปนั้น ได้ความจากคำเบิกความของจำเลยที่ 2 ว่า จำเลยที่ 2 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แสดงว่าจำเลยที่ 2 สามารถอ่านหนังสือไทยได้ การที่จำเลยที่ 2 ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมได้พร้อมจำเลยที่ 1 ขณะไปส่งมอบเมทแอมเฟตามีนให้แก่สายลับที่ทำการล่อซื้อและถูกจับกุมมาสถานีตำรวจพร้อมกับจำเลยที่ 1 ด้วยข้อหาความผิดร้ายแรงเช่นนี้ เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจนำเอกสารมาให้ลงลายมือชื่อจำเลยที่ 2 ย่อมมีโอกาสดูเห็นและอ่านข้อความในเอกสารได้ ข้ออ้างที่ว่าเจ้าพนักงานตำรวจไม่ให้อ่าน โดยบอกจำเลยที่ 2 ว่า ให้ลงลายมือชื่อในเอกสารไปเลยแล้วกลับบ้านได้ จำเลยที่ 2 จึงได้ลงลายมือชื่อในเอกสารโดยไม่ทราบข้อความในเอกสาร เป็นการง่ายต่อการกล่าวอ้างและไม่สมเหตุผลไม่มีน้ำหนักน่าเชื่อถือ ไม่สามารถรับฟังหักล้างพยานหลักฐานโจทก์ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาว่า จำเลยที่ 2 ร่วมกระทำความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น อนึ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยที่ 1 ฐานมีอาวุธปืน จำคุก 6 เดือน ฐานพาอาวุธปืน จำคุก 3 เดือน ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายจำคุก 5 ปี และปรับ 400,000 บาท ฐานจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน จำคุก 5 ปี และปรับ 400,000 บาท และฐานพยายามฆ่าเจ้าพนักงาน จำคุก 25 ปี รวมโทษทุกกระทงแล้ว จำเลยที่ 1 ต้องรับโทษจำคุก 35 ปี 9 เดือน และปรับ 800,000 บาท แต่ในคำพิพากษาศาลชั้นต้นรวมโทษจำคุกจำเลยที่ 1 เป็น 30 ปี 9 เดือน และปรับ 800,000 บาท ซึ่งน่าเชื่อว่าเกิดจากการพิมพ์ผิดพลาดเนื่องจากหมายจำคุกจำเลยที่ 1 ในสำนวนระบุโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ไว้ 35 ปี 9 เดือน ดังนั้น ต้นร่างคำพิพากษาน่าจะพิมพ์หรือเขียนรวมโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ไว้ถูกต้องแล้ว มิฉะนั้นหมายจำคุกจะต้องระบุรวมโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ผิดพลาดเช่นกัน ศาลฎีกาเห็นควรแก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวให้ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 190 ประกอบมาตรา 215 และ 225 พิพากษาแก้เป็นว่า รวมโทษจำคุกจำเลยที่ 1 ทุกกระทงแล้วเป็นจำคุก 35 ปี 9 เดือน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7

องค์คณะ

ทัศนีย์ จันสัญจัย ธรรมเกณท์ · สุทธินันท์ เสียมสกุล · สุนันท์ ชัยชูสอน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/15344/2555>